

Schloß Schönbrunn

- Egy arisztokratikus kirándulás -

Készítette: Balla Barbara és Zsinka Bernadett 10. b osztályos tanulók

2013. április 27-én a károlyisok(k) újra Ausztriába látogattak, hogy megcsodálják a Bécs közelében fekvő Schönbrunni kastélyt és környékének lenyűgöző látnivalóit.

A korán kelő társaság már reggel fél hétkor buszra pattant, és már akkor tudtuk, hogy a jó hangulat garantált lesz. Az út során két pihenőt is tartottunk: tőlünk zengett a mosonmagyaróvári benzinkút, és az osztrák bevásárlóközpontot sem kíméltük. Útközben megismerkedtünk a híres szélgenerátorokkal, melyeket hazafelé már csak a jól megszokott cimborás integetéssel köszöntöttünk.

A Nap már magasan járt, mikor megpillantottuk a monumentális méretekkal bíró, az egykoron a Habsburgok nyári rezidenciájaként szolgáló schönbrunni kastélyt. Elsőként kis csapatunkkal a kastélykertet fedeztük fel, amelynek történelmi témájú szobrai elevenítik meg a múltat. Ezeket a szobrokat Mária Terézia állíttatta fel, hogy gyermekeit és unokáit ezeken keresztül taníttassa.

A kastélykertben ezenkívül megtalálhatjuk a Neptun-szökőkutat, amely a görög mitológia isteneit ábrázolja, valamint sövénylabirintus és állatkert is található itt, melyeket a későbbiekben látogattunk meg.

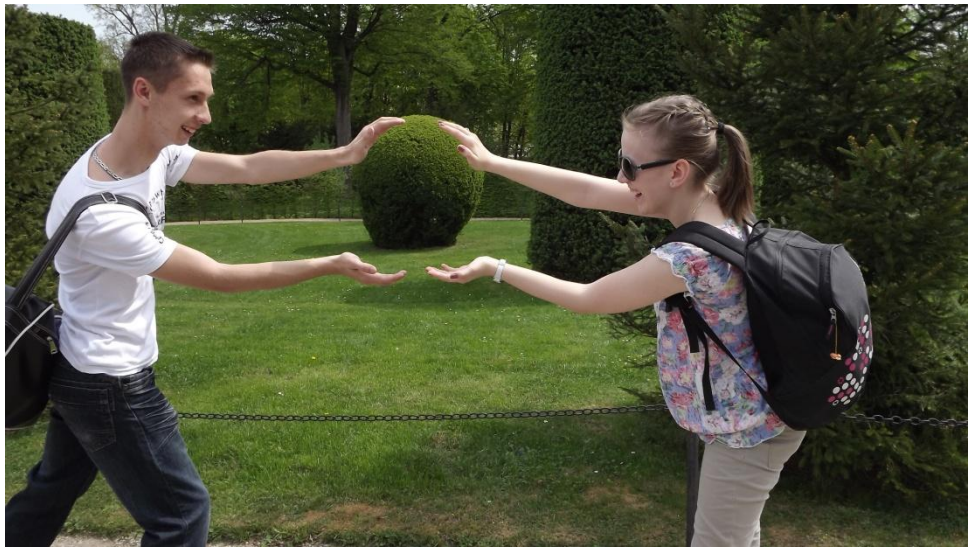
Rövid sétánk során rengeteg élménnyel gazdagodtunk, melyekről természetesen képek is készültek:

Neptun – avagy az egyetemisták szentélye

Iszu, Ricsi és Hegi – avagy a három muskétás Schönbrunnban

A tűző Nap energiáit hasznosítva sikeresen megóvtuk az arra járókat egy esetleges becsapódástól...

A találkozási pontra igyekezve egy bűntény nyomait véltük felfedezni, melyeket Dr. Kovács sikeresen megfejtett. (De ezeket sajnos nem árulhatjuk el...)

Miután az alaphangulat már megvolt, elindultunk a kastély bejáratához, hogy elkezdhessük „Imperial Tour” nevezetű utunkat, mely folyamán a kastély néhány helyiségét barangolhattuk be. Ezek többsége rokokó stílusban épült, melyeket kristálycsillárok és aranybevonat díszítenek. A szobák közül a Tükörterem és a Nagy Galéria gyakorolta ránk a legnagyobb hatást. Az előbbiben adta Mozart első koncertjét a császárnő előtt. A Nagy Galéria freskóinak eleganciája pedig szinte megeleveníti a kor jellegzetességeit, szinte láthatjuk, ahogyan a hölgyek díszes abronccsal megtartott ruhájukban és ékes kalapjaikban csodálják a gyönyörű, fényekkel betöltött termet. Sajnos fotókat nem készíthettünk, de biztos állíthatjuk, hogy felejthetetlen látványok tanúi voltunk.

A kastélytúra után megebédeltünk, elfogyasztottuk az otthonról hozott madárlátta szendvicseinket, majd az állatkert felé vettük az irányt. Először, azokat az állatokat tekintettük meg, melyeket a budapesti állatkertben nem láthatunk. Pl.: óriás panda, koala, rénszarvas stb. Különösen tetszett nekünk a Pálmaház, melyben az esőerdőkre jellemző körülményeket tapasztalhattuk meg. Leginkább a Denevérbarang nyerte el a tetszésünket, melyben kisebb-nagyobb félelmeinkkel kellett szembenéznünk, ezért páran kézen fogva léptünk be a barlangba, ahol szabadon repkedő denevérek között sétálhattunk a vaksötétben.

Ezek után a sövénylabirintus felé haladtunk. A bejáraton áthaladva egy misztikus erő kerített hatalmába minket, éreztük, ahogyan a vég megérinti lelkünk porcikáit. De félelmet nem ismerve sétáltunk tovább, magunkra öltve a legveszedelmesebb harcosok ábrázatát. Rezgett a sövény, izzott a levegő (a melegtől), és a feszültség tapintható volt... Éreztük, hogy a következő pillanatban a sövény magával rántja hűn szeretett barátunkat...

Bizonyára így is történt, egy másik univerzum sövénylabirintusában, de szerencsére mind a nyolcan sikeresen túléltek, bár ami igaz, az igaz, kellőképpen sok időt töltve a bokrok összefonódása között. Jobbra vagy balra? Ha egyszerre tudtuk volna választani mindkét lehetőséget, akkor is mind a kettő zsákutca lett volna. Szóval, ilyen körülmények között az ember cselhez folyamodik. Mit is tudtunk tenni? Két bátor hazafi a bejáraton elhagyta a labirintust, és a kijárat csalogató nyílásán át eljutottak a végére, ezzel megmentve barátaik életét. Fentről persze könnyebb volt koordinálni a csapatot, így könnyen kijutottunk.

Nagy meglepetésünkre a nagy labirintuson kívül még két kisebb is volt a kertben. Ezek közül csak az egyikre volt időnk, melyben kiélhettük gyerekes vágyainkat.

A tükrök zavaró tárgyként szolgálnak a labirintusban, ám bár mi ennek is megtaláltuk a pozitívumait.

Mozart nyomdokait követve Isza Máté hangokat varázsolt ki a fémtáblából. De hogy hogyan, arra a mai napig nem derült fény...

Természetesen a játszótér sem maradhatott érintetlenül...

A kastély őrei

Fő a biztonság!

A képek is tanúsítják, hogy ennél jobban nem is telhetett volna ez a szombati nap. Az idő és a társaság is a lehető legjobb volt. A programokért és a szervezésért is köszönetet mondunk német tanárainknak. Reméljük, hogy jövőre is együtt fedezhetjük fel Ausztria híres látnivalóit.

Köszönjük! ☺